

**Maskavas un visas Krievzemes Patriarha KIRILA
Kristus Augšāmcelšanās svētku vēstījums
virsganiem, draudžu ganiem, diakoniem, mūku kārtai
un visiem Krievzemes Pareizticīgās Baznīcas uzticamajiem bērniem**

**Augstisvētītie virsgani, godātie tēvi,
godājamie inoki un inokiņas, brāļi un māsas!**

KRISTUS AUGŠĀMCĒLIES!

Ar Visdāsnā Dieva palīdzību mums izdevies sasniegt gaismu nesošo Pashas nakti un mēs atkal liksmojam par slavēto Kristus Augšāmcelšanos. No sirds sveicu visus jūs, mani dārgie, šajos diženajos svētkos un *svinību svinībās*.

Gandrīz divtūkstoš gadu mūs atdala no šodien pieminamā notikuma. Tomēr katru gadu Baznīca nemainīgā garīgā priekā svin Kristus Augšāmcelšanos, nerimstoši liecinot par tā vienreizīgumu, kas notika apbedīšanas alā pie senās Jeruzālemes sienām.

Viss Dieva Dēla zemes dzīves ceļš: no Viņa brīnumainās Iemiesošanās līdz ciešanām un briesmīgajai nāvei pie Krusta – ir Radītāja apsolījuma piepildījums, kas reiz dots mūsu senčiem. Dievs apsolīja sūtīt pasaulē To, Kurš *nesīs mūsu sērgas un ciešanas, un mūsu sāpes Viņš uzkraus Sev* (Jes. 53:4) un *atpestīs Savu tautu no viņas grēkiem* (Mt. 1:21). Šo apsolījumu Kungs apstiprināja ne reizi vien caur Saviem praviešiem. Šim apsolījumam palika uzticīgs pat tad, kad Israēla tauta atkāpās no derības un pārkāpa Radītāja gribu.

Kristus Augšāmcelšanās notikumā pilnībā izpausta Dieva mīlestība, jo beidzot pārvarēta pēdējā robeža, kas attālina cilvēku no patiesā dzīvības Avota. Un kaut arī fiziskā nāve joprojām pastāv un nogalina cilvēku miesas, tā vairs nav spējīga nogalināt mūsu dvēseles, tas ir, atņemt mums mūžīgo dzīvību saskarsmē ar Kristu. Nāve uzvarēta – tās dzelonis izrauts (1. Kor. 15:55). Kungs *saņēma gūstekņus* (Ef. 4:8) un satrieca elli. *Jo Dievam nekas nav neiespējams* (Lk. 1:37) – patiesi *Viņš augšāmcēlās kā sacījis* (Mt. 28:6)!

Šajā gadā Zemes tautas piedzīvo īpašus pārbaudījumus. Postoša sērga izplatījusi pa visu pasauli, sasniedzot arī mūsu valstu robežas. Varas iestādes pieņem ierobežojošus noteikumus, lai pārtrauktu epidēmijas nekontrolētu pieaugumu. Dažās Maskavas Patriarhāta garīgajā aprūpē esošajās valstīs pārtraukti sabiedriskie dievkalpojumi, to skaitā arī Dievišķās liturģijas. Tomēr mēs, pareizticīgie kristieši, nedrīkstam slīgt izmisumā šo sarežģīto apstākļu dēļ, vēl vairāk – padoties panikai. Mēs esam aicināti sargāt iekšējo mieru un atcerēties Pestītāja vārdus, sacītus Viņa izpērkošo ciešanu priekšvakarā: «*Pasaulē jums ir bēdas; bet turiet drošu prātu, Es pasauli esmu uzvarējis!*» (Jņ. 16: 33).

Pasha cilvēcei kļuvusi par pāreju no verdzības grēkam uz brīvību Debesu Valstībā, *iegūstot Dieva bērnu apskaidrību un svabadību* (Rom. 8:21). Tikai pateicoties Pestītāja Augšāmcelšanās notikumam, mēs iegūstam patiesu brīvību, par kuru liecina visslavējamais Pāvils, aicinot mūs: «*Svabadībai Kristus mūs ir atsvabinājis. Tad nu stāviet stipri*» (Gal. 5: 1). Cik reizes mēs esam lasījuši vai dzirdējuši šos vārdus? Bet tagad padomāsim: vai mēs šodien nedzīvojam tā, it kā Kristus Augšāmcelšanās nemaz

nebūtu bijusi? Vai nesamainām mums pēkšņi atklājušos mūžības bagātību pret bezgalīgām rūpēm, atkal nokļūstot šīs pasaules steigas gūstā, padodoties pārejošām bailēm un aizmirstot par nemirstīgajiem garīgajiem dārgumiem un patieso kristieša aicinājumu *kalpot Kungam svētumā un taisnībā Viņa priekšā* (Lk. 1:75)?

Tomēr *tīra un neapgānīta kalpošana Dieva Tēva priekšā* (Jēk. 1:27) sevī ietver tieši to, lai mēs, pēc piemēra, kuru mums Evaņģēlijā parāda Labais Gans, izturētos viens pret otru ar mīlestību un pacietību, palīdzētu un atbalstītu viens otru pārbaudījumos. Nekādi ārēji ierobežojumi nedrīkst sagraut mūsu vienotību un atņemt mums to patieso garīgo brīvību, kuru mēs visi esam ieguvuši caur Kunga un mūsu Pestītāja Jēzus Kristus iepazīšanu, Kurš uzvarējis nāvi un dāvājis mums iespēju *saukties par Dieva bērniem un tādiem arī būt* (1. Jņ. 3:1).

Viena sirds un viena dvēsele (Ap.d. 4:32) visiem uzticamajiem Baznīcas bērniem, jo atsevišķi mēs esam locekļi, bet kopā – Kristus Miesa, un *nekas mūs nespēs šķirt no Dieva mīlestības* (Rom. 8:39). Un tādēļ tie, kuriem šodien objektīvu iemeslu dēļ nav iespējas atnākt uz baznīcu un palūgties, lai zina, ka viņus atceras un par viņiem lūdzas. Ticība mums dod spēku dzīvot un ar Dieva palīdzību pārvarēt dažādas slimības un pārbaudījumus, tajā skaitā arī šo, kurš ienācis mūsu dzīvē caur bīstamā vīrusa izplatīšanos.

No sirds aicinu visus jūs, mani dārgie, pastiprināt kopīgās lūgšanas par to, lai Kungs, neskatoties uz visām grūtībām, dāvā mums iespēju palikt Baznīcas svētīgās liturģiskās dzīves līdzdalībniekiem, lai Svētais Euharistijas Sakraments notiktu un ticīgie droši varētu nākt pie patiesā Dzīvības Avota – Svētajiem Kristus Sakramentiem, lai slimie saņemtu dziedināšanu, bet veselie būtu pasargāti no bīstamās infekcijas.

Ticam, ka Augšāmcēlušais Kungs neatstās Savu Baznīcu, sūtīs mums izturību un vīrišķību, lai spētu nesatricināmi stāvēt ticībā un pestījoši noiet zemes dzīves ceļu uz dzīvi mūžībā.

Sirsnīgi sveicu visus jūs, mani mīļotie brāļi un māsas, gaišajos Svētās Pashas svētkos un aicinu nepārtraukti rādīt patiesu Pestītāja mācekļu piemēru, sniedzot labu paraugu apkārtējiem ļaudīm un pilnībā vēstot «*Tā varenos darbus, Kas jūs ir aicinājis no tumsas Savā brīnišķīgajā gaismā*» (1. Pēt. 2:9), lai mēs visās mūsu dzīves dienās ar darbiem liecinātu par šo Pashas vārdu nepārejošo spēku un uzticību:

KRISTUS PATIESI AUGŠĀMCĒLIES!

MASKAVAS UN VISAS KRIEVZEMES PATRIARHS

Kristus Pasha
2020. gads